

Целюлозно-паперова промисловість	Технічне переоснащення підприємств на основі ресурсозберігаючих технологій	Інвестування виробництв глибокої переробки
Виробництво коксу, продуктів нафтопереробки, хімічна та нафтохімічна промисловість	Освоєння виробництва нових конструкційних і функціональних матеріалів, реконструкція підприємств та впровадження ресурсозберігаючих екологічно чистих технологій	Нарощування потужностей для виробництва міндобриб і хімічних засобів захисту рослин, полімерних матеріалів і виробів з них,
Металургія та оброблення металу	Реконструкція підприємств та впровадження ресурсозберігаючих екологічно чистих технологій	Запровадження енергозберігаючих технологій та комплексної переробки вихідної сировини
Добувна промисловість, виробництво та розподілення електроенергії, газу та води	Впровадження і використання екологічно чистих технологічних процесів, збільшення видобутку енергоносіїв, реконструкція і технічне переоснащення підприємств	Підвищення ефективної та відновлюваної енергетики, будівництво нових систем магістральних газопроводів, участь у перспективних інвестиційних проектах із розвідування та видобутку нафти й газу.

Джерело: складено автором

Підсумуємо наступне: зважаючи на те, що процес структурної перебудови промисловості досить складний багатоаспектний, масштабний і довгостроковий, а також пов'язаний з змінами в інвестиційній сфері, перепідготовці і міжгалузевому переміщенні робочої сили, організаційними перетвореннями, змінами в структурі зовнішньої торгівлі, то за рахунок самофінансування промислові підприємства практично не мають можливості швидко і ефективно перерозподілити ресурси через їх пов'язаність. Разом з тим стихійний процес інвестування у вітчизняну промисловість здатний лише прискорити формування сировинної і споживчої орієнтації української економіки, технологічну відсталість, не конкурентоспроможність і боргову залежність. І як показує зарубіжний досвід, масштабні перерозподільчі процеси, які пов'язані із структурною перебудовою промисловості, здатна здійснити тільки держава, здійснюючи відповідну промислову політику

Література: 1. Лимич Ю. В. Пріоритети макроекономічного регулювання інвестиційних можливостей національної промисловості [Текст] / Ю. В. Лимич // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту: [зб. наук. пр. / гол. ред І. М. Школа] . – Чернівці-Луцьк: ЧТЕІ КНТЕУ, – 2011. – Вип. II (42) ч.2. Т.1. Економічні науки. – С. 260-267. 2. Малютін О. К. Концепція поліпшення інвестиційного клімату в Україні / О.К. Малютін // Фінанси України. – 2008. - №11. – С. 64-74. 3. Прушківський В. Проблеми інвестиційної політики та інновацій національної економіки (економіко-екологічний аспект) / В.Г. Прушківський, Т.Г. Сиволап. – Економічний простір: Зб. наук. праць. - №47. – Дніпропетровськ: ПДАБА, 2011. – С. 115-123.

Максимчук О.С.,
пошукач ДНУ ім. Олеса Гончара,
м. Дніпропетровськ, Україна

РОЗВИТОК РИНКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПОСЛУГ: СУТНІСТЬ І РОЛЬ

У сучасних умовах особливого значення набуває ринок інноваційних послуг, який підпорядковується в цілому законам попиту та пропозиції. Але одночасно з цим ринок інноваційних послуг має свої особливості, які обумовлені особливостями процесу виробництва даних послуг, а також специфікою об'єкта купівлі-продажу. Особливістю процесу виробництва інноваційних послуг є те, що його можна умовно розділити на два етапи: перший етап доцільно назвати «інтелектуальне виробництво», а другий – «матеріальне виробництво» [1].

Інноваційна послуга як об'єкт купівлі-продажу є продуктом наукових досліджень, який втілюється, насамперед, у певних науково-технічних знаннях, і тільки потім отримані знання

втілюються в конкретний продукт через матеріальне виробництво. Іншими словами, знання отримує своє вираження через специфічну форму – наукову інформацію, але як товар ця інформація може виступати на ринку не сама по собі, а будучи втіленою в конкретну форму – інноваційну послугу (оригінальний матеріальний предмет або послугу), яка надає знанню-товару різні якості [2]. Поняття «інноваційна послуга» більш прийнятно для позначення товару на ринку інноваційних послуг, ніж поняття «інновація», оскільки воно найбільш точно характеризує особливість присвоєння товару на даному ринку, а звідси впливає назва ринку – ринок інноваційних послуг, а не ринок інновацій.

Ринок інноваційних послуг диктує його учасникам жорсткі умови конкуренції [4]. У цьому виявляється принципова відмінність ринку інноваційних послуг від всіх інших видів ринку, де успіх першого власника нового товару відрізняється від всіх інших продавців, що вийшли на ринок з аналогічним товаром, лише розмірами обсягу продажів і прибутку. Інша принципова відмінність ринку інноваційних послуг полягає в тому, що поява конкурента на звичайному товарному ринку призводить до усереднення ціни на нову продукцію, тоді як поява конкурента на ринку інноваційних послуг сприяє розробці іншої інновації. Розвиток ринку інноваційних послуг на сучасному етапі характеризується прагненням до науково-технічного співробітництва між економічними конкурентами. Це пов'язано, перш за все, з подорожчанням та ускладненням робіт над великими науковими проектами та має на меті розділення витрат і зменшення ризику. Рівень і динаміка процесів монополізації та конкуренції являються однією з найважливіших характеристик будь-якого ринку. Виходячи з цього, можна відзначити ще одну специфічну особливість ринку інноваційних послуг – своєрідність механізму ринкових відносин між економічними суб'єктами даного ринку, який проявляється, насамперед, у високій ролі монополістичної обумовленості в процесі ринкового товарообміну, а також у визначальному впливі олігопольних структур на процес ціноутворення на ринку інноваційних послуг.

На етапі втілення науково-технічного знання в конкретний оригінальний продукт і подальшої його реалізації ринок інноваційних послуг набуває характеристик монопольного ринку – це ще одна особливість даного ринку. Це пов'язано, перш за все, зі збільшенням числа конкуруючих між собою виробників інноваційного продукту, що в свою чергу, розширює можливість продавця впливати на ціну товару. Однак, цей вплив все ж обмежується системою авторських прав і патентів, що дозволяє конкурувати з фірмою-монополістом і створює ефект природної монополії на ринку інноваційних послуг. Безумовно в процес конкурентної боротьби на ринку інноваційних послуг втручається і держава, що регулює даний ринок в більшості розвинених країн через антимонопольне законодавство, яке часто не відповідає інтересам ринку інноваційних послуг внаслідок специфіки цього ринку. Отже, конкуренцію на ринку інноваційних послуг забезпечують взаємодія інтересів окремих великих компаній і конкурентний тиск невеликих фірм, скореговані державним регулюванням.

Література: 1. Власюк Ю. А. Особенности инновационной деятельности сервисных организаций / Ю. А. Власюк. – Режим доступа: http://mmi.fem.sumdu.edu.ua/sites/default/files/mmi2011_1_98_102_0.pdf. 2. Покровская Л. Л. Реализация инноваций как фактор развития сферы услуг [Электронный ресурс] / Л. Л. Покровская. – Режим доступа: <http://teoria-practica.ru/-9-2012/economics/pokrovskaya.pdf>. 3. Проблемы организации инновационной деятельности в сфере услуг [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.m-economy.ru>. 4. Руцик Ю. О. Инновации в сфере транспортных услуг [Электронный ресурс] / Ю.О. Руцик. – Режим доступа: <http://lib.usue.ru/resource/free/12/s410.pdf>. 5. Тлехурай-Берзегова Л. Т. Особенности инновационных процессов в современной сфере услуг [Электронный ресурс] / Л. Т. Тлехурай-Берзегова. – Режим доступа: http://www.vestnik.adygnet.ru/files/2011.3/1311/tlekhouray-berzegova2011_3.pdf.

*Махінько Р.Г.,
аспірант Національного університета ДПС України,
м. Ірпінь, Україна*

ПІДХОДИ ДО ВИБОРУ МЕТОДОЛОГІЇ ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Методологія – (гр. methodos – спосіб, метод і logos – наука) – вчення про правила мислення при створенні теорії науки. Питання методології досить складне, оскільки саме це